

יום ב', ל' בניסן תשס"ה (09 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, ל' בניסן, 15 יום, שהם שני שבועות ויום אחד לעומר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום א' דראש חודש אייר: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

מעניין קדושת היום (ראש חודש) אנחנו ממשיכים עם קדושת העם... אך קודם, סיפור: לחיים'קה אין שעון, אך הוא לא מרגיש כל-כך בחסרונו. לטענתו לא כל אחד צריך שיהיה לו – לא שעון על היד ואף לא על הקיר בבית. כאשר נשאל כיצד הוא יודע מה השעה (אם, לדוגמא, הוא צריך לקיים פגישה עם מישהו), אומר – פשוט הדבר! אני שואל חבר או מישהו אחר שאני פוגש ברחוב ושואל. כולם עוזרים לי! הרי ידוע לך כי "כל ישראל ערבים זה לזה." ומה, שאלו, הנך עושה בלילה, כאשר אין לך אנשים שתוכל אצלם לברר את השעה? "גם זה פשוט למדי", עונה. בשביל זה אני מחזיק שופר בבית. "ומה, שואלים, עוזר לך השופר לדעת מה השעה?" "אם, מתישהו, באמצע הלילה אני רוצה לדעת מה השעה, אני פשוט פותח את החלון, תוקע בשופר, ותמיד ימצא מישהו בעל לב-טוב שיפתח גם הוא את חלונו וישאל, 'חיים'קה! בשתיים בבוקר, אתה תוקע בשופר?!' כן, כל ישראל ערבים זה לזה.

איך אנחנו צריכים להבין את הפסוק שבפתיחת את פרשת "קדושים", זו שאותה קראנו השבת בתורה: "דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקים". [ויקרא י"ט 2]

מילת המפתח כאן – "קדושים". מהי? כאשר מחפשים מלים נרדפות למושג זה, כמה תשובות עולות על דעתנו: טהורים, נפרדים, גבוהים וכד'. יש קדושה של זמן – אולי קשור לתדירות של אירוע. דבר, כמו החופה, שקורה פעם בחיים – אנחנו מייחסים אליו הרגשה מיוחדת. מאידך, יש ברכה שאנחנו אומרים על השמש פעם ב-28 שנה (היו בכוננות. נזכה למצווה זו בעוד 4 שנים!) מספיק לא תדיר, לא כן? עם זאת, ועל-אף הרגשות המיוחדים סביב אירוע נדיר זה, הוא אינו מעורר בנו רגש של קדושה.

יש גם קדושה של מקום: יכול להיות שככל שאסור להיכנס למקום מסוים, מקום זה רוחש בעינינו תחושה של ייחוד, של קדושה – כמו למשל, בית המקדש בכלל, וקודש הקדשים בפרט. מאידך, בעיני כל העולם, ארץ-ישראל נקראת **ארץ הקודש** בכל השפות, ואף-על-פי כן, איננו צריכים רשות מיוחדת ו\או מועד מסוים כדי להכנס אליה. אזי, מה עושה אותה קדושה...?

דבר אחד אפשר לומר, כפי שנלמד מהסיפור שלנו לעיל: אין עם אחר שנקרא **קדושים** וכפי שהמילה מצביעה עליו, אין אף היהודים נקראים 'קדוש' אלא קדושים, מילה שכתובה בריבוי. קדושה – אצלנו, במושגים שלנו – היא דבר שקיים כאשר עושים **ביחד**. בקרב אומות העולם, יש גם 'קדושים' [ר' ערך: **חסידי אומות העולם**], אך המושג חל על יחידים, גם אם הם רבים, ולא על עם שלם. עצם הרעיון של חסידי אומות העולם נותן ביטוי לעובדה שאותם אנשים פעלו בניגוד לאלה הסובבים אותם, ולא כחלק מהם!

= "ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." = [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחודש טוב לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', ל' בניסן תשס"ה (09 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אזי, במושג "קדושים" אצלנו – עניין הוא של ערבות הדדית בכל מה שאנחנו עוסקים בו – גם בינינו לבין עצמנו בדור הזה, גם בינינו לבין כלל ישראל בדורות שלפנינו, ושל אחרינו...

= "ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." = [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחודש טוב לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל